

Ancheta SPORTUL

De ce există un decalaj între rezultatele echipei naționale și valoarea formațiilor de club?

fotbal

LA ARAD,

DIALOG ANTRENORI — JUCĂTORI...

La Arad, ancheta noastră privind decalajul dintre rezultatele echipei naționale și valoarea formațiilor de club a căpătat accente particulare. În primul, datorită conului de umbră pe care o tradiție glorioasă îl aruncă asupra actualilor divizionari A și, apoi, faptului că U.T.A., campioana națională „en titre” nu și-a onorat cartea de vizită tocmai în anul celor mai bune rezultate obținute de reprezentativă țării. Nu ne-am propus însă să abordăm tema acestei anchete numai prin prisma celui 0-3 care, la timpul convenit, și-a primit explicațiile.

Încercând să deslușească cauzele obiective ale acestui decalaj, dincolo de argumentele subiective ale echipei campioane, au răspuns anchetei foștii internaționali Andrei Mercea, Nicolae Dumitrescu, Ion Reinhardt, din „echipa de aur” a textiliștilor arădeni, actualmente antrenori la U.T.A. și jucătorii Iosif Lereter și Mircea Petescu care, în vara trecută, au îmbrăcat fiecare tricoul de campion, iar în decursul carierei lor și pe cel al reprezentativei țării.

ANDREI MERCEA: „După părerea mea, principala cauză a diferenței nete care desparte rezultatele echipei naționale de cele ale formațiilor de club constă în numărul redus al jucătorilor valoroși, la nivelul cluburilor divizionare A. Majoritatea jucătorilor din prima categorie n-au un bagaj tehnic suficient care, la rândul său, grevează concepția de joc. Și nu mă refer la corectitudinea stopului, pasei, prelucrării sau șutului în condiții de antrenament, de kinogramă, nejenaj de triment, ci în condițiile jocului modern, bazat pe viteza de execuție. Și dacă în campionat acești jucători cu „calități” statice o mai scot la capăt (se poate vorbi de un nedorit echilibru valoric, în

acest sens, în divizia A...), în meciurile internaționale intercluburi carențele ies la iveală, ei nerezând să se adapteze rapid la diversitatea situațiilor de joc”.

IOSIF LERETER: „Subscriu integral acestei opinii, adăugând că, după părerea mea, jucătorii nu acoperă cerințele diviziei naționale

picior de oțel și unul de lut, este imposibil să te afirmi în soccerul european. Doar întâmplarea te poate plasa pe o traiectorie fericită. În schimb, la echipa națională, unde bruma de jucători valoroși a fost mai bine selecționată și instruită ca în alți ani, rezultatele bune nu ne-au mai ocolit și ele nici nu pot fi puse pe seama hărdușărilor. Din puținul pe care-l avem, cu muncă, dăruire și calm am ieșit la suprafață adevărate performanțe. Vorbind însă de selecția judecioasă a lotului național, dintre jucătorii tuturor echipelor divizionare, cu concursul neprecupețit al cluburilor, mi-ăș permite o analogie: ce bine ar fi dacă fiecare club din divizia A ar putea să selecționeze pentru lotul său jucătorii apți din echipele de categorii inferioare din vecinătate, fără ca acestea să se opună promovării...”

MIRCEA PETESCU: „Nu știu în ce măsură putem vorbi de echipa națională ca o emanatie de excepție a echipelor divizionare. În fond, orice asemenea reprezentativă constituie un grup de excepție, al jucătorilor cei mai valoroși într-un moment dat. Esențial mi se pare, însă, că în ultima perioadă selecția n-a mai fost întinplătoare, ci s-a păstrat aceeași osatură a echipei, că pregătirea tehnică și climatul moral bun și-au dat mină cu o generație dispusă la luptă, cu orice sacrificiu. Toate acestea au și dat posibilitatea ca echipa națională să renunțe la paravanul unui palmares cîrpit cu adversari nesemnificativi, abordând echipe de prim rang; deci încredere și un plus de experiență internațională. În schimb, echipele de club iau ce le „pică”.

ION REINHARDT: „Jucătorii noștri sînt prea dădă-

ciți la cluburi, rugați chiar, în numele performanței, și ei se obișnuiesc să fie așa și în teren. Nu i-am crescut în spiritul răspunderii directe și imediate. Ce-i drept, nici concurență prea mare n-au în cadrul cluburilor. Noi aveam neapărat nevoie de câteva întărituri după câștigarea campionatului și n-am putut să le luăm”.

PETESCU

IOSIF LERETER: „Pînă acum am vorbit numai despre jucători, ce-i drept, alfa și omega fotbalului, dar n-ăș vrea să se creadă că aceștia sînt singurii vinovați de existența decalajului care există între rezultatele echipei naționale și cele minime ale formațiilor de club”.

oare, n-au nici o vină? Nu de puține ori pregătirea este stereotipă, monotona, nefiind cont de individualitatea jucătorilor. Uneori, pur și simplu, își vine să-și iei lumea-n cap!”

ANDREI MERCEA: „Este foarte adevărat că individualizarea antrenamentului rămîne deseori pe conspectul lecției. Pe mine, ca antrenor, trebuie să mă intereseze ca jucătorul să fie în plenitudinea forțelor în ziua meciului și nu justificarea unei munci de o săptămîină. Ca fost jucător și ca antrenor am o singură opțiune: poftă de joc = forma sportivă a fotbalistului. Și la echipa națională am constat această poftă de joc la toate întâlnirile sale din ultimul an. Nu același lucru îl pot spune însă despre echipele noastre de club. Rapid, Steaua și... U.T.A. Și nici orientarea acestora în joc nu demonstrează maturitate. Deși contactul cu fotbalul avarans este mult extins, majoritatea jucătorilor noștri divizionari bat pasul pe loc datorită instruirii defectuoase. Aceștia nu știu cînd să acționeze la turaj maxim, să folosească posibilitățile echipei. Adică nu folosesc o circulație rațională a mingii, pe care echipa națională o are deja, datorită maturității jucătorilor săi.

De aceea cred că nivelul fotbalului nostru se află pe undeva la mijloc, între rezultatele de vîrf ale echipei naționale și cele minime ale formațiilor de club”.

desene de Al. CLENCIU

MECIURI AMICALE

Publicăm în continuare scurte relatări de la partidele amicale disputate duminică.

CEAHLĂUL P. NEAMT — CONSTRUCTORUL P. NEAMT 5-1 (3-0). Joc viu disputat, cu toate că terenul a fost acoperit de zăpadă. Au marcat: Filip (min. 35 și 37), Negustoru (min. 41). Bai-cu (min. 55), Ionescu (min. 58), respectiv Nistor (min. 64). (C. Nemțeanu, coresp.)

C.F.R. TIMISOARA — U.M. TIMISOARA 1-1 (1-0). Primul meci de verificare la Timisoara. Cei doi antrenori au rulat 30 de jucători, care au arătat o pregătire fizică corespunzătoare. Autorii golurilor: Florea pentru C.F.R., Covaci pentru U.M.T. (P. Arcan, coresp. principal).

ȘI LA MEDIAȘ: O ECHIPĂ FEMININĂ DE FOTBAL

De curind, pe lângă asociația Gaz metan Mediaș a fost înființată o echipă feminină de fotbal. Antrenorul echipei este prof. Edmond Enekeș. După cum ne-a relatat ing. Alexandru Săbău, la antrenamentele efectuate pînă în prezent s-au evidențiat Elisabeta Dumbrăanu, Maria Noian și Maria Tăpălagă.

Hearts Accra-F.C. Argeș 2-1 (2-1)

ACCRA, 2. Continuîndu-și turneul în Ghana, echipa de fotbal F.C. Argeș a jucat la Hearts. Gazdele au obținut victoria cu scorul de 2-1 (2-1).

In meci retur

INTERNAZIONALE MILANO—STEAUA 1-0 (1-0)

VIAREGGIO, 2 (prin telefon). Echipa de juniori Steaua a sosit, pe stadionul din Montecatini, partida-retur cu Internazionale Milano, din cadrul turneului internațional de fotbal. Tinerii italieni au reușit să termine învingători a acest meci, cu rezultatul de 1-0 (1-0), și să se califice în turul următor al competiției.

ETAPA A XXVII-A, 21 MAI

Avintul—Chimica Metalul—Unirea Lemnarul—Colorom Chimia Făgăraș—Minerul

ETAPA A XXIV-A, 10 MAI

Colorom—Carpați Torpedo—Vitimetran Chimia Făgăraș—Vitimetran Unirea—Medicina Minerul—Lemnarul Oltul—Chimica Chimia oraș Victoria—Avintul Tractorul—Metalul

ETAPA A XXV-A, 17 MAI

Oltul—Torpedo Metalul—Minerul Vitimetran—Colorom Chimia—Chimie oraș Victoria Carpați—Avintul Lemnarul—Medicina Unirea—Chimie Făgăraș Vitorul—Tractorul

ETAPA A XXVI-A, 24 MAI

Vitimetran—Chimie Făgăraș Torpedo—Carpați Medicina—Metalul Lemnarul—Oltul Tractorul—Unirea Chimia oraș Victoria—Colorom Minerul—Chimica Avintul—Vitorul

ETAPA A XXVIII-A, 7 Iunie

Tractorul—Chimie Medicina—Avintul Vitorul—Colorom Chimia oraș Victoria—Torpedo Chimia Făgăraș—Carpați Oltul—Minerul Metalul—Lemnarul Vitimetran—Unirea

ETAPA A XXIX-A, 14 Iunie

Chimie oraș Victoria—Metalul Colorom—Unirea Torpedo—Chimie Făgăraș Carpați—Minerul Vitimetran—Chimie Vitorul—Medicina Avintul—Oltul Lemnarul—Tractorul

ETAPA A XXX-A, 21 Iunie

Oltul—Carpați Metalul—Vitimetran Medicina—Chimie oraș Victoria Chimie—Vitorul Minerul—Torpedo Tractorul—Colorom Unirea—Lemnarul Chimia Făgăraș—Avintul

LOTO-PRONOSPORT

3 ZILE PÎNĂ LA INTRODUCEREA NOII FORMULE LA LOTO

Începînd cu tragerea de vineri 6 februarie 1970, la toate tragerile Loto obișnuite se introduce o nouă formulă tehnică.

În fiecare săptămînă participanții vor avea ocazia ca pe lângă premiile obișnuite în bani, să cîștige autoturisme și excursii peste hotare. Tragerea Loto de vineri 6 februarie a.c. atribuie în număr NELIMITAT: autoturisme DACIA 1100, MOSKVICI 408 și SKODA 1000 M.B. la alegerea participantului; excursii în U.R.S.S. pe itinerarul București — Kiev — Soci, durată circa 15 zile; excursii în CUBA cu avionul, durată circa 14 zile; premii în numerar de valoare variabilă și premii fixe în bani.

De menționat că pentru prima dată se cîștigă și cu 3 numere din cele 16 numere extrase: la extragerea I și a II-a (adică cu 3 numere din extragerile I și a II-a sau cu 1 număr din extragerile I și 2 numere din extragerile a II-a).

Amănunte la agențiile Loto Pronosport.

• Astăzi este ULTIMA ZI pentru procurarea biletelor la concursul Pronosport de miercuri 4 februarie 1970. Tragerea va avea loc la București în sala Clubului Finante Bănci din str. Doamnei nr. 2 cu începere de la ora 19. Ea va fi radiodifuzată după care va urma un film artistic. Intrarea liberă.

UN NOU PREMIU DE 100.000 LEI LA PRONOSPORT. Premiile concursului Pronosport nr. 5 din 28 ianuarie 1970 sînt următoarele: EXTRAGEREA I: Categorie I: 0,5 variante a 100.000 lei; a II-a: 100,9 a 113 lei; Categorie II: 4.151,7 a 25 lei. EXTRAGEREA a II-a: Categorie A: 3,2 variante a 39.122 lei; Categorie B: 2,7 a 528 lei; Categorie C: 4.330,1 a 29 lei. Premiul de 100.000 lei a fost cîștigat de participantul BRAZDAU ION din Ploiești, pe un bilet jucat 50%.

PROGRAMUL RETURULUI CAMPIONATULUI DIVIZIEI C — SERIA A VIII-a, EDIȚIA 1969-1970

ETAPA A XVI-A, 15 MARTIE 1970

Vitimetran Mediaș—Tractorul Brașov Oltul S.F. George—Met. Copșa Mică Minerul Bălan—Chimie oraș Victoria Chimie Tîrnăveni—Torpedo Zărnești Unirea Cr. Seculesc—Vlt. Gheorghieni Colorom Codlea—Chimie Făgăraș Lemnarul Odorheiu Sec.—Av. Reghin Carpați Brașov—Medicina Tg. Mureș

ETAPA A XVII-A, 22 MARTIE

Avintul—Unirea Torpedo—Colorom Metalul—Carpați Medicina—Vitimetran Chimia oraș Victoria—Lemnarul Tractorul—Oltul Chimia Făgăraș—Chimie Vitorul—Minerul

ETAPA A XVIII-A, 29 MARTIE

Torpedo—Lemnarul Minerul—Tractorul Unirea—Chimie Chimia Făgăraș—Metalul Avintul—Colorom Carpați—Chimie oraș Victoria Vitorul—Vitimetran Oltul—Medicina

ETAPA A XIX-A, 5 APRILIE

Chimie—Medicina Metalul—Avintul Tractorul—Torpedo Vitorul—Oltul Chimia oraș Victoria—Chimie Făgăraș Colorom—Minerul Unirea—Carpați Lemnarul—Vitimetran

ETAPA A XX-A, 12 APRILIE

Torpedo—Metalul Oltul—Chimie oraș Victoria Chimia Făgăraș—Lemnarul Medicina—Tractorul Carpați—Vitorul Avintul—Vitimetran Colorom—Chimie Minerul—Unirea

ETAPA A XXI-A, 19 APRILIE

Medicina—Minerul Metalul—Colorom Unirea—Oltul Chimie—Carpați Tractorul—Chimie Făgăraș Lemnarul—Vitorul Vitorul—Chimie oraș Victoria Avintul—Torpedo

ETAPA A XXII-A, 26 APRILIE

Chimie—Lemnarul Minerul—Avintul Carpați—Vitimetran Vitorul—Metalul Torpedo—Unirea Chimia oraș Victoria—Tractorul Oltul—Chimie Făgăraș Colorom—Medicina

ETAPA A XXIII-A, 3 MAI

Vitorul—Chimie oraș Victoria Carpați—Tractorul Medicina—Torpedo Vitorul—Oltul

ZBUCIUMATA ISTORIE a ZEITEI

DE LA 3-8, LA 3-2!

- Neșansa sud-americanelor Uruguay și Brazilia
- Cînd intervine geniul zveltului Schiaffino...
- Ungaria-Brazilia, un meci cu scinte, continuat și în drumul spre vestiare
- Șutul lui Rahn
- catapultează balonul în plasa năfericului Grosic

Săpîne la ele acasă. În 1950, sud-americanele Uruguay și Brazilia au fost nevoite, pentru a nu pierde, să se întindă în fața „coaliției europene”. Au avut, este drept, și neșansa de a cădea, rînd pe rînd, la distanță de tur, pe mîna puterilor echipe a Ungariei, înzestrată pînă aproape de dinșul acestei pasionante întreceri a ediției elvețiene.

(Această neșansa — va remarcă cineva, cu subtilitate și profunzime, după partida finală — pe care a avut-o Ungaria cînd i-au apărut pe „tablou”, una după alta, ca adversare echipele Braziliei, în sferturi, și Uruguayului, în semifinale).

Dumii parcuri de campioana mondială „en titre” a fost desul de contradictoriu: la început, o victorie, dificilă, cu 2-0, în fața Cehoslovaciei, apoi un galop de sănătate (7-0) în compania unei naive echipe a Scoției; în continuare, echipa uruguayană, fost nevoită să aplice la geniul zveltului Schiaffino pentru a putea trece, în sferturi, de Anglia lui Stanley Matthews, după care a urmat memorabilul meci cu Ungaria.

Semifinala Ungaria — Uruguay (4-2) — va scrie un croniclei al vremii — a constituit pentru mine jocul cel mai complet din întregul turneu mondial '54. Satisfacția de ordin tehnic, foarte ridicată, și-a adăugat elementul emoțional, decizia, la o temperatură și mai ridicată, prin cele două goluri înscrise de interul uruguayan Hohberg, în ultimul sfert de oră al jocului. Abia în prelungiri, cînd fotbalistii uruguayeni se aflau la capătul forțelor, Sander Kocsis, a „scutit decizia”, înscrind două goluri cu capul, în stilul său acrobatic și efecace. Într-adevăr, condiția fizică a coechipierilor lui Schiaffino s-a dovedit a fi insuficientă pentru o asemenea probă de forță și rezistență cum a fost turneul final din Elveția. Dar la acest punct nevrăsc în pregtirea fotbalistilor uruguayeni au venit să se adauge și alte elemente care prind organizarea de ansamblu a jocului, precum și manevrele colective.

Cu un tur înainte, în sferturi, cealaltă finalistă de la Rio de Janeiro, echipa Braziliei, furnizează și ea un meci pasionant în compania Ungariei, marea favorită a turneului. Deși conduci cu 2-0 din startul partidei (adversarii înscrise prin Hideskuli și Kocsis), fotbalistii brazilieni n-au deșap armele și au redus handicapul datorită punctului marcat din penalty de către Djalma Santos.

Astfel, relansat, jocul a avut în continuare o desfășurare echilibrată, pînă la amprenta angajamentului fizic. Nu o dată combatații au depășit limitele admise de regulamentul din 1954, pentru a mai înfrîngi spiritele, arătînd două înfrîngeri pe Borsik și Nilton Santos să părăsească terenul.

În min. 61, fotbalistii unguri au reușit din nou să se desprindă de partenerul de joc, dar, după numai patru minute, Julinho, aripa dreaptă braziliană, a marcat imparabil, făcînd iarăși să plutească suspense-ul deasupra cochetelor arene Wandorf, din Berna.

Abia cu două minute înainte de sfîrșitul partidei, Kocsis va reuși să respingă emoțiile coechipierilor săi, înscrind, tot printr-o lovitură de cap, cel de-al patrulea gol.

Brazilia, marea învină a finalei de pe Maracana, părăsea competiția înainte de vreme. N-o va face însă cu demnitate (spre deosebire de Uruguay, care tot aici în Elveția pierduse titlul „en grand senior”), ci apelînd la intrarea în scenă a mijloacelor nesportive, prezente atît în timpul de joc (mai ales în finalul meciului, cînd spectrul înfrîngerii îl determinase pe o parte dintre fotbalistii brazilieni să-și piardă controlul nervilor), cît și în drumul spre... vestiare.

Parcă revăd încă — seria un martor ocular al penibilităților incidente petrecute la stadionul Wandorf — manifestările la care s-au datat, la sfîrșitul „memorabilului” joc Ungaria — Brazilia, suferenții brazilieni care au reușit să pătrundă în teren, în accese de furie, aceștia împărțeau cu dinărie, în stînga și în dreapta, lovituri de picior chiar și, poligolilor, în timp ce alte grupuri, rămase în tribună, agitas cu gesturi largi gesturile cu verde și galben pe care era înscrisă deviza „Ordem e Progresso” (n.d. — Ordine și Progres).

A sosit și ziua finalului Ungaria — R.F. a Germaniei. La numai 2 minute de la începutul partidei (exact ca în jocul Ungaria — Brazilia), tabela de maraj arăta 2-0 în favoarea fotbalistilor unguri, ca urmare a golurilor înscrise, rapid, de Puskas (ce își făcuse reîntrairă în formă) și Cibor. Se părea că fotbalistii maghiari, învingători Braziliei și Uruguayului, au intrat pe teren pentru a înfrîngi o simplă formalitate, cum de altfel se petrecuseră lucrurile în aceeași partidă, disputată în grupă, cînd Ungaria cîștigase cu severul scor de 8-3.

Dar startul s-a dovedit a fi înșelător. Echipa vest-germană (care, într-un timp, întrecuse în sferturi pe rugosiași și în semifinale pe Austria) și-a regăsit în fine a dat semnalul contră, reușind să înscrie și în două goluri în 8 minute (Morlock — min. 10, Rahn — min. 18).

„Contrași, dezorientați” — notează un contrafe — fotbalistii unguri nu pus un genunchi pe pămînt, și, în poziția cîtorva strîbute, dar fugitive scîlpit, nu vor mai putea recupera în întregime, pînă la sfîrșit. Resorțul lor de echipă seducătoare și învinibile este defăcut. Fiecare din acești geniali atacanți, care alădădă păreau să se găsească din plăcere pe înșelătoarea mingii, nu mai puteau să cînte acum, „en solistes”, parietura lor. Pe fruntea de aur a lui Kocsis, sau în fulei magice al strategului Hideskuli, mingile nu mai aveau precizia milimetrice...”

Săpîne la ele acasă...

Săpîne la ele acasă... Vor să prelungească? Nu! În min. 84, interul drept al formației vest-germane, Rahn, un înaltăș cu joc simplu dar cu un șut care catapultează balonul, înscrie punctul victoriei în poarta năfericului Grosic. Pentru prima oară de la deschiderea turneului final, echipa Ungariei este condusă. Ea va fi condusă și în următoarele... ultime șase minute. Pentru prima

oară, după patru ani, echipa Ungariei este învină, chiar în ziua în care mai mult ca niciodată ea ar fi trebuit să se învingătoare...

Desene de MATTY